

F. V.

België.

E-mail: [redacted]

Ter attentie van:

Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout,
Kasteelplein 11
2300 Turnhout

Betreffende:

Verzoekschrift gerechtelijke aanklacht.

Aangetekend schrijven te: Mol, 05 maart 2021.

1/1

Hierbij wil ik op straffe van verval een verzoekschrift richten en een gerechtelijke aanklacht indienen, tegen het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn, te Mol, in 't kort OCMW Mol.

Tegen het aangetekend schrijven van 08/01/2021 en het besluit genomen in de vergadering van Bijzonder Comité, Sociale Dienst.

Betreffende: Onterechte herberekening leefloon door het OCMW, in nadeel van eiser, vastgesteld per Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, Kamer 02-N A.R.:16/1020/A, op datum van 08/06/2017. De herberekening is met oog het volledig ontnemen van leefloon, door beweringen dat geleende gelden giften zijn, de eiser tekent hiervoor beroep aan.

Nota: Ik neem mijn eigen verdediging op, tot nader orde.

In bijlage Conclusie.

Met de meeste hoogachting,

V. F.

[redacted]

CONCLUSIE

Voor : [REDACTED]

[REDACTED]
eiser,
advocaat: Eigen verdediging.

Tegen : HET OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN TE MOL,
in 't kort OCMW MOL, openbare instelling zoals opgericht bij de wet van 8 juli 1976, met
zetel te 2400 Mol, Jakob Smitslaan 26,
verweester.

Voor de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout,
Kamer: Nog vast te stellen.
Inleiding: Nog vast te stellen.

Onder voorbehoud van alle rechten en zonder nadelige erkenning, alles ontkennend wat niet
uitdrukkelijk bij conclusie wordt erkend en bewezen.

Gelet op: Het vonnis van 09 maart 2017 (stuk 1). Gelet op: Het vonnis 08 juni 2017 (stuk 2).

Gelet op: De beslissing van verweester genomen op: 07/01/2021 (stuk 3). Gelet op: Het
antwoord (e-mail) van eiser op de beslissing van verweester, verstuurd op datum van
23/01/2021 (stuk 4). Gelet op: Antwoord van verweester op e-mail van eiser, verstuurd op
datum van 26/01/2021 (stuk 5).

Gelet op: Website eiser: www.illegalevlamingen.be, wordt toevoegt aan conclusie, dit
bewijsmateriaal kan ten alle tijden, indien nodig, opgeroepen worden tijdens de zitting.

I. FEITEN

1. Eiser is een [REDACTED] alleenstaande man. Beroep: Zelfstandig [REDACTED].

Hieronder volgt beknopte beschrijving website: www.illegalevlamingen.be, mijn feiten:

2. Eiser heeft een succesvolle [REDACTED] gerund te [REDACTED], van april 1994 tot
en met november 2011.

Ten gevolge van aanhoudende pesterijen van het gemeentebestuur en een lokale
voetbalploeg diende eiser echter te verhuizen (11 november 2011).

Hij verkocht zijn nieuwbouw (handelswoning) te [REDACTED] en ging op zoek naar een
huurwoning waar hij zijn zelfstandige activiteit kon verder zetten. Deze woning meende
hij gevonden te hebben in [REDACTED].

3. Doordat er contractbreuk werd gepleegd door verhuurster op de handelshuur-
overeenkomst, slaagde eiser er niet in om zijn zelfstandige activiteit herop te starten,
in de woning te [REDACTED].

Eiser leed hierdoor ernstige inkomstenverliezen. Eiser was genoodzaakt een
rechtszaak aan te spannen tegen verhuurster, en het huurcontract te ontbinden.

De RVA liet eiser bij brief van 2 december 2011 weten dat hij niet in aanmerking kwam voor een werkloosheidsuitkering.

Verweerster liet bij beslissing van 03 januari 2012, bij brief, weten dat eiser niet in aanmerking kwam voor een leefloon (stuk 6).

Door deze twee beslissingen (RVA en OCMW) had eiser in totaal van 6 maanden geen inkomen.

Door de jaren van pesterijen en het abrupte einde van zijn zaak had eiser te kampen met een medische problematiek die verergerde + zelfmoordneigingen. Eiser kwam uiteindelijk in aanmerking voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

4. Bij vonnis van het huurhuis te ██████████, kreeg eiser van het gerecht maar één maand de tijd om te verhuizen. Omdat eiser een arbeidsongeschiktheidsuitkering had van: 1.100€, werd hij afgewezen op de privémarkt om iets te huren.

Doordat eiser in woningnood kwam heeft hij hulp gevraagd bij de burgemeester en OCMW in de vorm van een noodwoning of referentieadres, wat door beiden instanties werd geweigerd.

5. Door deze weigering van hulp door beide instanties en omdat eiser in woningnood bleef, liet gemeente Mol bij brief weten dat hij van ambtswege geschrapt werd uit het bevolkingsregister.

Eiser heeft hiervoor een aanklacht neergelegd bij Binnenlandse Zaken, wat als onterecht werd bestempeld bij brief door Binnenlandse Zaken.

Ten gevolge van de ambtswege afvoering kwam eiser niet langer in aanmerking voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering, met ingang van 15 januari 2015.

6. Bijgevolg dat eiser niet langer in aanmerking kwam voor een arbeidsongeschiktheidsuitkering, richtte eiser zich opnieuw bij brief tot het OCMW van Mol. Uit de maatschappelijke verslagen blijkt dat verweerster op 16 januari 2015 deze brief met betrekking tot een aanvraag voor leefloon mocht ontvangen.

Bij beslissing van 3 februari 2015, bij de vergadering van het Bijzonder Comité, waar eiser zichzelf verdedigde, besloot verweerster dat eiser recht had op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon voor alleenstaanden (niet terug vorderbaar leefloon categorie 2).

Gelet op de precaire situatie waarin eiser zich bevond, werd bij beslissing van 15 juni 2015 aan eiser eveneens een tussenkomst verleend in de kosten van computer en internet.

7. Bij beslissing van 18 april 2016 kwam verweerster op haar eerdere beslissingen terug, door het terugvorderen van een niet terug vorderbaar leefloon (stuk 7). Doordat verweerster ontkent weet te hebben van de verkoop van eiser zijn handelwoning en het bestaan van een pv opgesteld op datum van 3 februari 2015 bij de raad van het OCMW (stuk 8).

Deze beslissing van 18 april 2016 werd bij vonnis van 09 maart 2017 en van 08 juni 2017 (stukken 1 en 2) door de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout weerlegd.

8. Na uitgeprocedeerd te zijn tegen het RIZIV, meldt eiser zich aan bij de VDAB, daar werd hij direct doorgestuurd naar het GTB. Na zeven maanden vruchteloos solliciteren, en de bediende noch eiser wist welke beroepen hij fysiek aankon, werd hij door gestuurd naar artsen van VDAB.

Deze artsen keurde direct een VOP goed, het onderzoek wees uit dat eiser zeer beperkt is op werk, hij werd direct doorgestuurd naar het GOB. Tot op heden hebben verschillende begeleidende coachen geen uitzicht dat eiser tewerk gesteld kan worden.

Gelet dat deze onderzoeken het tegenovergestelde uitwijzen dan wat het vonnis van het RIZIV uitsprak.

9. Bij beslissing van 7 januari 2021 (stuk 3) kwam verweerster terug op haar berekening vastgesteld per vonnis (stuk 2). Aangezien verweerster een huidige herberekening wil aangaan met oog het volledige leefloon van eiser in een zeer korte periode te ontnemen.

Gelet op de preciaire situatie waarin eiser zich bevindt is zijn moeder verplicht geld te lenen van het moment dat eiser niet langer in aanmerking kwam voor een arbeids-ongeschiktheidsuitkering.

II. A. BESTREDEN BESLISSING

Gelet op de beslissing van 7 januari 2021 van verweerster (stuk 3).

Ten eerste stelt eiser vast dat de beslissing van 07 januari 2021 geen geldige herzienings- en -terugvorderingsbeslissing is. Eiser komt tot deze conclusie op basis van de hierna volgende redenen:

Eiser is verder van mening dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd noch bewezen werd door verweerster dat het om giften gaat.

Aangezien verweerster haar beweringen volgens de wet moet volharden, niet bewezen beweringen zijn niet voldoende.

Aangezien eiser aantoon met twee bankuittreksels dat het om leningen gaat, die hij reeds heeft voldaan.

A. 29 november 2011, afbetaling lening handelwoning 48.000€ (stuk 9);

B. 12 juli 2017, afbetaling na vonnis 6.000€ (stuk 10).

Gezien de preciaire situatie waarin eiser zich bevindt kan men niet ontkennen dat van een leefloon bestaande onder een bestaansminimum, enige verdere afbetalingen kunnen volbracht worden.

II. B. BESTREDEN BESLISSING

Gelet op vonnissen (stukken 1 en 2).

Bij beslissing van 07 januari 2021 kwam verweerster op haar eerdere twee voorafgaande berekeningen terug:

1ste Vastgesteld per proces-verbaal van 03/02/2015 (stuk 8);

2de Vastgestelde berekening per vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2).

Gelet bij beide berekeningen had verweerster weet van de leningen, van eiser, zijn moeder.

Ten tweede stelt eiser vast dat verweerster bij beslissing van 07/01/2021 (stuk 3) boven vermeld vonnis weerlegt en herbekijkt/herrekend.

Nota: Aangezien verweerster eigenhandig een herziening aangaat van het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2) bij beslissing van 07/01/2021.

Aangezien verweerster bij de berekening van het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2) akkoord ging met de leningen van zijn moeder.

Gezien de precaire situatie waar eiser zich in bevindt en door de weerlegging van verweerster, zou hij het op prijs stellen mocht het gerecht het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2) herbekijken.

Gelet: Aangezien verweerster "niet terug vorderbaar" leefloon, vastgesteld per vonnis, het vonnis nietig verklaart, door eiser onder dwang een document te laten ondertekenen op datum van 26 juni 2016 (stuk 11), waar verweerster een "niet terug vorderbaar" leefloon, bestempelt als, ik citeer: "Ik F. V. heb steun ontvangen van het OCMW als voorschot op ziekte/invaliditeitsuitkering."

1ste Vastgesteld per proces-verbaal van 03/02/2015

Eiser wijst naar het proces-verbaal van het Bijzonder Comité voor de sociale dienst, van 03/02/2015, waarin vragen van raadsleden (stuk 8), die in tegenstrijdigheid zijn bij de beslissing van 07/01/2021 van verweerster (stuk 3):

- Voorzitter: Vooruitzichten?: "Client zegt medische problemen te hebben dus werken is moeilijk. Hij kan wel bij moeder terecht, niet om te wonen maar wel voor ondersteuning."

Eiser wijst erop, door bovenstaande vraag en antwoord, dat verweerster van de eerste dag weet heeft dat moeder van eiser hem financieel ondersteund, in vorm van lening, dus kan verweerster niet spreken over giften. Aangezien verweerster akkoord ging bij beslissing van het Bijzonder Comité voor de sociale dienst vermeld in PV van: 03/02/2015, en niet sprak over giften. Dus nu komt verweerster op deze beslissing terug en verdraaid de woorden in de PV.

Eiser wijst ook nog naar twee volgende punten in dit proces-verbaal:

- Voorzitter: Leefloon wetgeving is heel duidelijk. Ook bij zelfstandige moet degelijk financieel onderzoek gevoerd worden. Zijn er spaargelden? "Nu niet meer. De banklening moest nog betaald worden, altijd gedaan van het spaargeld."

Eiser wijst erop, door bovenstaande vraag en antwoord, dat verweerster een degelijk financieel onderzoek op 03/02/2015 heeft uitgevoerd. Dat verweerster door het leefloon destijds goed te keuren, akkoord ging met de financiële ondersteuning, in vorm van leningen, en het uitwees dat het wettelijk toeliet dat eiser hierbij een leefloon verkreeg, zij nu op deze beslissing en hun eigen onderzoek terug komt.

Eiser wijst ook naar onderstaand punt in dit proces-verbaal, dat zegt waar het resterende geld naartoe ging, en dat het comité van menig was dat eiser een hele som moest betalen aan opslagplaats en huur.

- Stef Laurent: Opslag + huur camping is een hele som. Misschien beter iets huren? "Het lukt niet om iets te huren voor alleenstaande. De burgemeester wou ook niet helpen. Uiteindelijk een vakantie(woning) gekocht in ████████ maar de notaris houdt de akte en geld achter. Client zou er mogen wonen, maar geen domicilie zetten (gedoogbeleid tot 2039)."

Gelet op de eigen interpretatie van de agent die de PV opstelde, eiser heeft enkel de woorden gedoogbeleid tot 2039 gebruikt, deze ambtenaar voegde zelf de woorden toe: "maar geen domicilie zetten". De vestiging uitbreiding erfdienstbaarheid, rep. 78780 (stuk 12) bewijst dat er domicilies zijn (Kiefhoekstraat Hechtel/Eksel).

Ook verwijst eiser dat de berekening van het Vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2), verweerster tegenstrijdige verklaringen aangeeft, geen rekening houdend met de aankoop van de woning ████████.

2de Vastgestelde berekening per vonnis van 08 juni 2017

Tevens stelt eiser vast, dat verweerster eiser blijft aanvallen met intrekkingen op zijn leefloon. Aangezien dit het derde vonnis is betreffende het leefloon van eiser.

De Belgische wetgeving zegt: Dat men geen twee keer kan veroordeeld worden voor dezelfde feiten. Aangezien dit een derde vonnis is aangaande intrekking leefloon met feiten die bekend waren tijdens:

1. Bij de berekeningen van het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2);
2. Bij beslissing van 07 januari 2021 (stuk 3).

Uit de beslissing van 18 april 2016 blijkt duidelijk dat verweerster plots van mening was dat eiser nooit leefloongerechtigd was geweest (stuk 7). Eiser wijst naar de twee vorige vonnissen op datum van 09 maart 2017 (stuk 1) en 08 juni 2017 (stuk 2) die reeds afgehandeld zijn, aangaande het behoud en berekening van leefloon.

Tevens wijst eiser erop dat verweerster bij het vorige vonnis van 09 maart 2017 (stuk 1), ook de lening van moeder van de verkochte handelwoning terugvorderde, die eiser reeds in 2011 terugbetaald had (stuk 9), deze terugvordering werd weerlegd door de rechtbank. Bij beslissing van 7 januari 2021 beslist verweerster weer, bewezen leningen (stuk 10) van moeder terug te vorderen (stuk 3).

Eiser wijst erop dat verweerster spreekt in deze vonnissen (stuk 1 en stuk 2) over voldoende gelden die eiser zou hebben, gelet op bankuittreksels 27/04/2017 tot en met 23/06/2017 (stuk 14) die het tegendeel bewijzen. Aangezien verweerster dit in de rechtbank nooit heeft aangetoond noch bewezen, verweerster verzweeg dat eiser een huis gekocht had (██████████) vóór de onterechte ambtswege afvoering, aankoopakte (stuk 13) + bankuittreksels (stuk 16). Gelet op vestiging uitbreiding erfdienstbaarheid, rep. 78780 (stuk 12) wat aantoonde dat er gedomicilieerden wonen. Gelet op de PV (stuk 8).

Eiser wijst ook naar 1ste Vastgesteld per proces-verbaal van 03/02/2015 (stuk 8), waar een degelijk onderzoek is gedaan door verweerster, of er nog gelden aanwezig waren. Dit onderzoek wees uit dat eiser onvoldoende gelden bezat, en daarvoor een rechtmatig leefloon toegekend werd.

Eiser wijst erop dat na 1 jaar corona zelfs multinationals failliet gaan, verweerster beweerd tot op heden dat eiser voldoende gelden heeft.

Eiser zou het op prijs stellen mocht het gerecht het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2) herbekijkt, aangezien de weerlegging van verweerster bij dit vonnis en de precaire situatie waar eiser zich in bevindt.

III. AANSPRAKEN VAN DE EISER

Eiser vraagt zijn vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren gezien:

1. Er geen geldige beslissing voorhanden is;
2. Ondergeschikt: De beslissing ongegrond is;
3. Meer ondergeschikt: Er niet tot terugvordering kan worden overgegaan;
4. Meest ondergeschikt: Het leefloon van eiser vastgesteld is per vonnis;
5. Allermeest ondergeschikt: Gezien verweerster het leefloon, vastgesteld per vonnis, eigenhandig herrekend. Het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2), bestaande uit een leefloon onder een bestaansminimum, door het gerecht herzien kan worden.

IV. TEN GRONDE

1. Eiser verwijst naar artikel 2 RMI-wet dat stelt dat iedere persoon recht heeft op maatschappelijke integratie en dat de OCMW's tot taak hebben dit recht te verzekeren. Een menswaardig leven staat hierbij centraal: indien een persoon onvoldoende inkomsten heeft, kan deze beroep doen op het OCMW.

Dat eiser onvoldoende inkomsten heeft, kan niet worden ontkend. Eiser heeft geen recht op een werkloosheidsuitkering noch een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Eiser dient dus te overleven met een leefloon onder een bestaansminimum en heeft zelfs tot twee maal toe geen inkomen verkregen. Hij dient beroep te doen op moeder die zelf slechts een pensioentje van € 1300,00 per maand ontvangt. Door het leefloon te herrekenen, kan het menswaardig bestaan van eiser en dat van zijn moeder dus niet langer gewaarborgd worden, er zijn op 4 februari 2021 twee stortingen gebeurt voor de maand januari 2021 zijnde: 57.52€ en van 45.86€ (stuk 15). Verweerster schiet hierdoor te kort in haar verplichtingen alsook worden de rechten van eiser hierdoor geschonden.

Aangezien verweerster ook faalt in het aantonen hoe eiser met een leefloon onder het bestaansminimum de rekeningen moet betalen, zonder schuldbemiddeling of leningen.

Eiser heeft een budget van 789,01€ op 31/12/2020 (stuk 15 A).

Maandelijkse betalingen op 01/02/2021:

Aras (brandverzekering):	9,79 €	
Eneco	13,03 €	
Lampiris	81,38 €	
Telenet	106,44 €	
Huishuur	<u>681,62 €</u>	
<u>Totaal:</u>	892,26 €	892,26 €

Drie maandelijkse betalingen op 01/02/2021:

Pidpa:	6,22 €;
De Voorzorg:	<u>21,45 €.</u>

Totaal per 3 maandenlijks: 27,67 € : 4 = 6,92 €

Jaarlijkse betalingen op 01/02/2021:

Zorgkas:	26,00 €;
Familiale:	59,71 €;
K.I.:	<u>133,20 €;</u>
<u>Totaal per jaar:</u>	218,91 € : 12 = 18,25 €

Bijkomende jaarlijkse uitgaven:

Autotaks:	184,00 €;
Verzekering:	390,00 €;
Benzine +/-:	<u>300,00 €</u>
<u>Totaal per jaar:</u>	874,00 € : 12 = <u>72,81 €</u>

Gemiddelde maandelijkse uitgaven: 990,24 €

Medische uitgaven:

- Op regelmatige basis: Bloedonderzoek, Apotheker, Dokter en Tandarts;
- Jaarlijks orthopedische schoenen.
- Minimale wekelijkse of 14 daagse inkopen.

Het volledige leefloon vastgesteld bij beslissing van 7 januari 2021 (stuk 3) door verweerster op maandbasis bedraagt: **984,68€**. Wat aantoon dat eiser indien hij een volwaardig leefloon krijgt, een minimum moet lenen.

Aangezien verweerster eiser maar twee keuzes laat:

- 1) Indien moeder geld leent, krijgt eiser geen leefloon meer, waardoor zowel eiser als moeder in totale armoede komt
- 2) Indien moeder geen geld meer leent, zou eiser een leefloon krijgen maar onder een bestaansminimum en daardoor in schuldbemiddeling terecht komt.

EEN DERDE OPTIE IS ER NIET!

2. Eiser wijst erop dat verweerster met de beslissing van 7 januari 2021 (stuk 3) zijn moeder dwingt steeds meer te lenen, met oog op een herberekening uit te voeren, zodat verweerster uiteindelijk geen leefloon hoeft te betalen.

Gelet op de OCMW wet (RMI): Art. 22. § 1. Bij het berekenen van de bestaansmiddelen wordt geen rekening gehouden met: *De niet- regelmatige giften afkomstig van om het even welke instelling of van personen die niet met de betrokkene samenwonen en jegens hen niet tot de onderhoudsplicht gehouden zijn;*

Gelet op beslissing van 19 december 2019 door verweerster bij brief, haar motivering was: "Een bedrag van 1460,44€ voor de betaling van het hoorapparaat werd reeds door moeder betaald op de persoonlijke rekening op 31 oktober 2019." (stuk 17). Aangezien eiser zijn moeder, de dag vóór hij naar het hoor centrum ging, met het defect hoorapparaat, geld gestort had uit voorzorg voor directe betaling, vooraleer eiser, naar verweerster ging met gevraagde offerte voor tussenkomst. Dit werd geweigerd door verweerster, gelet verweerster spreekt niet over giften maar schrijft

"betaald". Tevens verbreekt verweerster RMI wetsartikel 22. § 1. dat medische noodzakelijkheden verplicht worden door verweerster om niet samenwonende te dwingen tot onderhoudsplicht. Maar ook hun eigen "overeenkomst bij toekenning steuntarief" (stuk 18), wat zegt: "Om tussenkomst te krijgen in de kosten van een bril, gebitsprotheses,...moet gekozen worden voor de goedkoopste behandeling". Aangezien eiser aantoonde met factuur op datum van 6 september 2012 (stuk 19) en offerte, afgegeven aan verweerster, van 14 oktober 2019 (stuk 20) dat eiser voldoet aan het reglement beschreven in overeenkomst bij toekenning steuntarief.

3. Eiser wijst erop dat verweerster faalt in het aantonen dat het om giften gaat, aangezien eiser aantoonde met twee afbetalingen aan moeder dat het om leningen gaat (stukken 9 en 10). Zodus is de motivering niet afdoende gemotiveerd.

Artikel 30 RMI-besluit dat stelt: Dat in geval van afstand onder bezwarende titel van roerende of onroerende goederen de persoonlijke schulden van de aanvrager in rekening dienen te worden gebracht op voorwaarde dat:

- het persoonlijke schulden van de aanvrager betreft;
- de schulden aangegaan werden voor de afstand;
- de schulden werden afgelost of gedeeltelijk terugbetaald werden met de opbrengst van de afstand.

A. Aangezien verweerster in herhaling valt: Zie ook vonnis 09 maart 2017 (stuk 1) en bankuittreksel (stuk 9), ook in deze rechtszaak eiste verweerster de terugbetaling van de lening van 2011 terug als giften, aangezien de rechtbank deze terugvordering weerlegd heeft;

B. Eiser toont wel aan dat het niet om giften gaat maar om leningen: Tijdens de rechtszaak tegen verweerster had eiser geen leefloon gedurende heel de rechtszaak, in een totaal van 13 maanden, zijn moeder heeft alle rekeningen betaald met terugvordering. Na vonnis heeft eiser met terugwerkende kracht zijn leefloon gekregen. Na aftrek van advocaat kosten, heeft eiser het resterend bedrag terug betaald aan moeder (6000,-€), zie bankuittreksel (stuk 10).

Men kan niet ontkennen dat met het leefloon onder een bestaansminimum (789,01€), enige andere leningen kan terug betaald worden, noch kan ontkend worden dat eiser zonder deze leningen in schuldbemiddeling zou komen.

Gelet dat verweerster steeds met valse verklaringen eiser blijft aanvallen om zijn leefloon te ontnemen.

Aangezien dat giften van niet samenwonenden, "niet" staat voor het betalen van rekeningen om schuldbemiddeling te vermijden. Een gift wordt niet gestort op een rekening, maar wordt contant gegeven.

4. Eiser wijst erop dat verweerster bij haar twee vorige berekeningen weet had van de leningen van moeder, waar zij telkens akkoord ging, waar nu een derde berekening afgedwongen wordt. Aangezien verweerster, opzettelijk, eiser blijft aanvallen op het recht van leefloon.

1ste Vastgesteld per proces-verbaal van 03/02/2015 (stuk 8) en de berekening van de beslissing van het Bijzonder Comité per beslissing van 18 april 2016 (stuk 7);

2de Vastgestelde berekening van verweerster per vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2).

5. Gelet op artikelen 22 tot 35 van het KB RMI De algemene omzendbrief van 17 juni 2015. De berekening gebeurt op het ogenblik van de aanvraag en op jaarbasis. Het gaat om de netto bestaansmiddelen waarover de aanvrager daadwerkelijk beschikt.

Aangezien het leefloon van eiser op maandbasis wordt berekend, vanaf 16 januari 2021, wat tegenstrijdig is met de algemene omzendbrief van 17 juni 2015. Tevens is het elke maand onduidelijk over welke bestaansmiddelen eiser kan beschikken.

6. Eiser wijst op volgende OCMW reclame/internet verklaring: "Is uw inkomen ontoereikend? Dan komt u misschien in aanmerking voor bijkomende financiële steun."

Aangezien eiser direct na de rechtszaak verweerster duidelijk maakte, met gevraagde maandelijkse bankuittreksels en verklaringen, aantoonde dat zijn leefloon ontoereikend is.

Aangezien dat deze internet verklaring tegenstrijdig is, in de beslissing van verweerster van 7/1/2021. Tevens faalt verweerster om eiser een waardig bestaan te rechtvaardigen.

7. Eiser wijst naar volgende wetgevingen die verweerster overtreedt, aangaande levensstandaard, welzijn en gezondheid alsook huisvesting, aangezien de kans groot is dat ik de huishuur niet meer ga kunnen betalen:

* Artikel 25 Universele Verklaring van de Rechten van de Mens: Een ieder heeft recht op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder inbegrepen huisvesting.

* Artikel 30 en 31 Europees Sociaal Handvest: Ieder heeft recht op bescherming tegen sociale uitsluiting en armoede. Ieder heeft recht op huisvesting. Maatregelen worden genomen die erop gericht zijn:

a. De toegang tot adequate huisvesting te bevorderen;

b. Dak- en thuisloosheid te voorkomen en te verminderen teneinde het geleidelijk uit te bannen;

c. De kosten voor huisvesting binnen het bereik te brengen van een ieder die niet over voldoende middelen beschikt;

* Artikel 23 Belgische Grondwet: Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de wet, het decreet rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen. Die rechten omvatten inzonderheid: Het recht op een behoorlijke huisvesting;

* Artikel 3 Vlaamse Wooncode: Iedereen heeft recht op menswaardig wonen. Daartoe moet de beschikking over een aangepaste woning, van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs en met woonzekerheid worden bevorderd;

Eiser wijst erop dat door de beslissing en de herberekeningen van het OCMW op 07/01/2021 er een grote kans bestaat dat de huishuur niet meer kan betaald worden,

de levensstandaard ontoereikend is voor gezondheid en welzijn. Indien de huishuur niet meer kan betaald worden is de kans groot is dat hij weer "onterecht" afgevoerd wordt uit het bevolkingsregister.

Gelet op (contract met betrekking tot een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie) GPMI van het OCMW opgesteld na vorig vonnis (stuk 21), spelt letterlijk volgende wetten op, waar eiser aan voldoet maar verweerster zwaar in overtreding gaat:

- Huisvesting: Je hebt een domiciliëadres.
- Sociale zekerheid en admini: Je bent administratief in orde.

Ook verweerster moet voldoen aan haar eigen opgestelde wetten!

Eiser verwijst ook dat verweerster het volledige Federaal en Nationaal plan tegen armoedebestrijding overtreedt.

8. Art. 25 § 1. van het RMI stelt: Wanneer de beslissing de genoemde vermeldingen niet bevat, gaat de in artikel 47, § 1, tweede lid, bedoelde termijn om een beroep in te stellen niet in. Het centrum kan zijn beslissing tot terugvordering eerst ten uitvoer leggen na verloop van één maand. Indien de betrokkene binnen deze tijd verzoekt van de terugvordering af te zien, kan het centrum niet optreden dan na zijn beslissing te hebben bevestigd door een nieuwe beslissing die bij aangetekend schrijven aan de betrokkene wordt meegedeeld.

Eiser wijst op de mail van 23/01/2021 (stuk 4). Hierin geeft eiser te kennen dat hij gerechtelijke stappen zal ondernemen, wat binnen de termijn van één maand is. Tevens geeft eiser ook te kennen dat verweerster de wet overtreedt indien zij terugvorderingen en herberekeningen uitvoeren.

Gelet op de bankuittreksels van februari 2021 (stuk 15), waar verweerster voor de maand januari 2021, twee bedragen stort van 57,52€ en 45,86€.

Gelet op stuk 4 van 23/01/2021 waarin eiser verweerster erop wijst de fout van aanmaning niet te maken. Gelet op aanmaning van verweerster met terugvordering van leefloon op datum van: 22/02/2021 (stuk 31), gelet verweerster als recidive vorige rechtszaak ook een aanmaning naar eiser verstuurd op datum van 15/09/2016 (stuk 32).

Verweerster overtreedt volgende:

1. Het centrum kan zijn beslissing tot terugvordering eerst ten uitvoer leggen na verloop van één maand.
2. Indien de betrokkene binnen deze tijd verzoekt af te zien van de terugvordering, kan het centrum niet optreden dan na zijn beslissing te hebben bevestigd door een nieuwe beslissing die bij aangetekend schrijven aan de betrokkene wordt meegedeeld.
3. Verweerster dient ook het vonnis van de rechtbank af te wachten.

Ook zegt de OCMW wet dat eiser het recht heeft om binnen de vijf dagen gehoord te worden. Gelet op mail van 23/01/2021 (stuk 4), en het antwoord van verweerster (stuk 5) dat verweerster pas op 18 februari 2021 de mail van 23/01/2021 (stuk 4) voorlegt bij het Bijzonder Comité Sociale Dienst, ondanks dat verweerster weet heeft van de precaire situatie van eiser. Eiser durft zelfs zeggen dat dit moedwil is van verweerster.

Gelet op de beslissing van het Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 februari 2021 (stuk 30) waarin verweerster geen enkele melding maakt, betreffende mail van 23/01/2021 (stuk 4). Aangezien verweerster melding had moeten maken dat door de bekendmaking aangaande mijn gerechtelijke stappen, zij niet meer gemachtigd zijn deze mail te beantwoorden.

V. FALING VAN VERWEERSTER

1. Eiser wijst erop dat verweerster faalt in de aanvraag om budgetbeheer. Gelet op de beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 februari 2021 (stuk 30), waarin verweerster zegt: "Het dossier zal ter screening worden voorgelegd aan de juriste. Na de screeningsperiode van drie maanden zal het advies voorgelegd worden aan het sociale comité."

De OCMW wet is vrij duidelijk hierin, deze stelt dat het OCMW binnen de 30 dagen een oplossing moet voorzien. Aangezien deze screeningsperiode overbodig is omdat verweerster eiser zijn dossier al kent van 2015. Aangezien verweerster aangaande budgetbeheerder dit wil rekken tot aan het vonnis en voor het gerecht geen blaam wil halen door schulden.

Aangezien verweerster met moedwil deze aanvraag niet aanvaard, omdat zij zelf de wet aangaande budgetbeheer niet kunnen garanderen: "De leefomstandigheden en het welzijn van de personen verbeteren en/of grotere bestaansonzekerheid vermijden".

Graag had eiser van de rechtbank de vraag gehoord aan verweerster: Hoe men zonder schuldbemiddeling, leningen of fraude, alle rekeningen betaalt, zonder verkoop van eigendom??

Zowat elk artikel van het Federaal Plan armoedebestrijding en de wetgeving aangaande armoedebestrijding wordt overtreden door de beslissingen van verweerster, alsook de wetgeving op het recht van een inkomen.

2. Het OCMW faalt om in hun inburgeringscontract GPMI (contract met betrekking tot een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie) (stuk 21) een clausule te plaatsen om mijn statuut in orde te brengen, artikel 60, bepaalt door de wet, zodat verweerster geen leefloon hoefde te betalen.

Gelet op de mail 18 januari 2021 van eiser (stuk 22), met de aanvraag op artikel 60.

Gelet op het antwoord van verweerster op datum van: 09/02/2021, waarin artikel 60 wordt geweigerd (stuk 23). Gelet op de zin van verweerster: "Je volgde een ICF-traject waarin het advies werd gegeven voor niet betaald werk." **Niet betalend werk wordt geadviseerd door verweerster.**

Gelet de GPMI van het OCMW opgesteld na vorig vonnis (stuk 21), spelt letterlijk volgende wetten op, waar eiser aan voldoet maar verweerster zwaar in overtreding gaat:

- Inkomen: Je put al je rechten op inkomsten uit.
- Arbeid en tewerkstelling: Je bent werkbereid.

Ook verweerster moet voldoen aan haar eigen opgestelde wetten!

Aangezien verweerster de wet overtreedt door eiser artikel 60 te weigeren.

Aangezien eiser geen vertrouwen meer stelt in het functioneren van verweerster als werkgever. Zie hieromtrent ook hieronder: VI Vertrouwen.

Aangezien bij het ICF-traject dat verweerster voorstelt, iedere persoon die dit traject volgt, werkloosheidsuitkering gerechtigde is, en dit niet kan bestempeld worden als "niet betalend werk". Aangezien eiser zijn zelfstandig statuut niet toelaat als werkloosheid gerechtigde, zou eiser letterlijk verplicht zijn, tijdens dit ICF-traject, onbezoldigd te werken, welke jaren kan duren. Men kan de vraag stellen, is het wettelijk en aanvaardbaar om zonder inkomen te werken, beslist door verweerster op 09/02/2021.

3. Eiser wijst erop dat verweerster faalt om de maand januari 2021 (stuk 15) tijdig en correct te betalen. Aangezien dit kan bekeken worden om met voorbedachte rade de moeder van eiser die maand meer te laten lenen dan genoodzaakt, om zo incorrecte herberekeningen te voeren voor de maand februari 2021.

Eiser wijst op Art. 23 § 2. van het RMI stelt: Bij laattijdige betaling brengt het leefloon van rechtswege intrest op vanaf de datum waarop het opeisbaar wordt, zijnde de zestiende dag volgend op de beslissing. Is de beslissing genomen met een vertraging die te wijten is aan het centrum, dan is de intrest verschuldigd vanaf de zesenvestigste dag na het indienen van de aanvraag.

Aangezien de beslissing die wijst op art 23 § 2. pas valt per vonnis na meer dan drie maanden, en verweerster volgens de wet geen herziening kan doorvoeren tijdens de aanvraag van het vonnis, gelet op stuk 15.

4. Eiser wijst erop dat verweerster faalt in de beslissing genomen in 2020 met goedkeuring tot en met 16 januari 2021. Verweerster had volgens bepaling van de wet een deel van leefloon moeten uitbetalen voor de periode 1 tot 16 januari 2021. Verdere betaling van 17 tot 31 januari 2021 goedgekeurd bij brief van 08/01/2021 een leefloon categorie alleenstaande wordt verlengd vanaf 16/01/2021.

Gelet op bankuittreksels van februari 2021 (stuk 15) waar verweerster op datum van 4 februari een leefloon betaald, onder de vorm van twee betalingen van 57,52€ en 45,86€.

VI VERTROUWEN

Gelet op de beslissing van 19 maart 2018 (stuk 24) waarin verweerster verklaart: "Bijkomend verloopt een sociale activering ook zeer moeilijk door het gebrek aan vertrouwen in de maatschappij".

Tevens schrijft verweerster heel dubbelzinnig: "Enerzijds door gezondheidsproblemen en anderzijds door het lopende hoger beroep tegen het RIZIV.". Aangezien er geen sociale activering mogelijk was op de datum van: 19 maart 2018, door het lopende hoger beroep tegen het RIZIV.

Graag had eiser van de rechtbank de vraag gehoord aan verweerster, wat verweerster bedoeld met door het gebrek aan vertrouwen in de maatschappij?

VII ARTIKEL 30 EN 31 VAN DE WET VAN 26 MEI 2002

1. Gelet op artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 welke verweerster eiser oplegt in hun beslissing van 7 januari 2021: Er zijn ook straffen bepaald ten opzichte van

personen, die wetens en willens valse verklaringen afleggen of valse attestaten opmaken betreffende de gezondheid of de toestand van de betrokkene.

Eiser wijst erop dat zowel hij als zijn moeder in eer en geweten heeft gehandeld. Wat van verweerster niet gezegd kan worden, ook verweerster moet deze wetten naleven.

2. Gelet: Had verweerster, op het moment dat eiser, tot drie maal toe om hulp vroeg toen hij in woningnood kwam, twee maal bij monde en één maal bij brief betreffende een referentie adres (stuk 25), verweerster hulp weigerde.

Gelet dat de OCMW's, bepaalt door de wet, verplicht zijn om binnen de 30 dagen een oplossing te bieden.

Ten eerste: Dat maatschappelijk werkster: Tamara Schroeven, letterlijk zei: "Het OCMW is geen immobiëlen kantoor", zonder enige hulp te bieden.

Ten tweede: Dat eiser met verkozen gemeentebestuurder: John Nuyens (MEMO Mol) bij monde om hulp vroeg (bij de permanentie van verweerster), één week vóór hij zonder adres kwam. Gelet samen met dit gemeentebestuurder kwamen wij maar tot in de hal en werd er gedreigd door verweerster met politie zonder hulp te bieden.

Ten derde: Een simpel referentieadres of noodwoning toegekend, wat verweerster wettelijk verplicht is, had eiser geen ambtswege afvoering moeten meemaken, en hierdoor zijn invaliditeitsuitkering niet had verloren. Had verweerster ook geen leefloon hoeven te betalen, en had het niet tot 3 rechtszaken moeten komen, betreffende leefloon.

3. Gelet bij verklaring van 19/01/2015 van verweerster (stuk 25): "Er is geen vaststelling van dakloosheid.". Aangezien deze beslissing van verweerster tegenstrijdig is met de melding-fiche van lokale politie Mol op datum van 25/03/2015 (stuk 26), na gemeentelijk onderzoek op dakloosheid, wat verklaart: "Bringen ter kennis dat wij op 19/03/2014, V. F. hebben aangetroffen in bungalow op het ..".

Bij beslissing van verweerster op datum van 05/05/2015 (stuk 27) wat verklaart: "Er wordt geen goedkeuring verleend voor een installatiepremie omdat er niet aan de voorwaarden van dakloosheid wordt voldaan."

Eiser wijst op artikel 14, § 3, derde lid, van de wet gelijkgesteld met een dakloze, de persoon die bestendig verbleef in een openluchtrecreatief verblijf of een weekendverblijf omdat hij niet in staat was om over een andere woongelegenheid te beschikken en die dit verblijf effectief verlaat om een woonst te betrekken die hem als hoofdverblijfplaats dient.

4. Aangezien verweerster vorige rechtszaken 2 valse verklaringen aflegde:

A. Het ontkennen dat eiser zijn handelswoning verkocht had, ondanks een pv opgesteld bij Bijzonder Comité Sociale Dienst van het OCMW;

B. Dat er voldoende gelden waren om zo het leefloon te verminderen, maar verzwijgt dat eiser in 2014 een eigendom gekocht had, zie hieromtrent beslissing van 07/01/2021 van verweerster, waarin zij schrijft: "Dit betekent dat U vanaf 16 januari 2021 recht hebt op een bedrag van 831,44€ per maand,

rekening houdende met het onroerende goed.”. Gezien de jaarlijkse grondlasten (K.I.) en het feit dat verweerster het onroerende goed in vermindering brengt betekent dit een dubbele aanrekening. Is dit wettelijk? Aangezien de RMI hiervan niets vermeld, noch dat verweerster vorige jaren rekening hield met het onroerende goed.

Gelet dat verweerster nu beweert dat de leningen van eiser van moeder giften zijn, zonder dat verweerster hieromtrent bewijzen inbrengt en het bewijs van eiser negeert.

Verweerster beweerde in deze vorige gerechtszaken dat eiser voldoende gelden had. Gelet op de beslissing van het Bijzonder Comité van 3 januari 2012, waar verweerster haar motivering is bij de weigering van recht op leefloon (stuk 6): “Er zijn voldoende andere mogelijkheden om inkomsten te verwerven onder andere via tijdelijke jobs, zelfstandige in bijberoep.”. Gelet dat eiser in 2012 nog steeds een zelfstandig statuut had en dat men als zelfstandige niet zelfstandige in bijberoep kan zijn, waardoor hij 6 volle maanden geen enkele vorm van inkomen heeft verkregen.

Aangezien verweerster zich niet motiveert dat er voldoende gelden zijn, desondanks dat er een meerdere onderzoeken geweest.

De vraag lijkt hier van toepassing: Of verweerster nu nog van mening is dat er voldoende gelden zijn?

5. Eiser wijst naar het ondertekende attest van leefloon van verweerster op datum van: 28/03/2019 (stuk 28), waarin verweerster verklaard dat eiser in januari van 2015 een leefloon heeft ontvangen van 421,86€. Het bankuittreksel van eiser wijst uit dat verweerster maar 290,96€ heeft gestort (stuk 29). Dit is een tekort van 130,90€.

6. Eiser wijst erop dat verweerster verklaart in hun beslissing van 05 mei 2015 (stuk 27), “Er wordt geen goedkeuring verleend voor een installatiepremie omdat er niet aan de voorwaarden van dakloosheid wordt voldaan.”. Ondanks een (onterechte) ambtswege afvoering uit het bevolkingsregister, kan men niet ontkennen dat eiser niet dakloos is geweest, dit om de rechtmatige installatiepremie niet hoeven te betalen.

Gelet op melding-fiche van de lokale politie Mol (stuk 26) dat verklaard: “brengen ter kennis dat wij op 19 maart 2014 V. [REDACTED] F. [REDACTED] hebben aangetroffen in een bungalow [REDACTED] op het [REDACTED]”.

Nota: Tevens de genomen beslissing van verweerster op 19 januari 2015 (stuk 25) verklaard: “Er is een mogelijkheid om het domicilie-adres te plaatsen bij de moeder.”. Dit is aanzetten tot fraude, aangezien men volgens de grondwet niet mag gedomicilieerd worden op een adres waar men niet verblijft.

Eiser vraagt de rechtbank zich uit te spreken dat eiser recht heeft op de wettelijke rechtmatige installatiepremie + intresten.

7. Gelet op vonnis uitgesproken op 8 juni 2017 (stuk 2) dat zegt, dat het om een “niet terug vorderbaar leefloon” ging. Aangezien verweerster eiser verplicht een document te tekenen (stuk 11) na het vonnis waar zij een “niet terug vorderbaar leefloon” bestempelt als: “voorschot op ziekte/invaliditeitsuitkering” en alsnog terugvordert.

VIII. GEEN BEWIJS VAN BETEKENING

1. Eiser stelt vast dat het aantal gevallen waarin tot herziening en tot terugvordering kan worden overgegaan door de wet beperkt wordt. Bijgevolg kan het OCMW niet zonder meer tot terugvordering beslissen. Zij dienen aan te tonen dat het niet om leningen gaat.

2. Aangezien eiser wijst op twee leningen die hij al afbetaald heeft aan zijn moeder. (Stuk 9 en stuk 10).

Men kan niet ontkennen dat met een leefloon onder het bestaansminimum, de verschuldigde leningen kunnen afbetaald worden, noch dat alle rekeningen zonder deze leningen kunnen voldaan worden.

Men kan ook niet ontkennen dat verweerster wetsartikel Art. 25 § 1. van het RMI en OCMW wet: Art. 22. § 1. overtreedt, hierdoor de moeder dwingt tot meer te lenen om zo geen leefloon meer hoeven te betalen, ondanks dat eiser binnen een termijn van één maand verweerster te kennen gaf hij dit per rechtbank aanklaagt (stuk 4). Gelet op bankuittreksels januari/februari 2021 (stuk 15).

3. Eiser wijst ook naar het proces-verbaal van de zitting van 03/02/2015 van het Bijzonder Comité, vragen van raadsleden (stuk 8), die in tegenstrijdigheid zijn met het schrijven van 08/01/2021 van verweerster (stuk 3):

- Voorzitter: Vooruitzichten?: "Client zegt medische problemen te hebben dus werken is moeilijk. Hij kan wel bij moeder terecht, niet om te wonen maar wel voor ondersteuning."

Eiser wijst erop, door bovenstaande vraag en antwoord, dat verweerster van de eerste dag weet heeft dat moeder van eiser hem financieel ondersteund, in vorm van lening, dus kan verweerster niet spreken over giften. Aangezien verweerster akkoord ging bij beslissing van het Bijzonder Comité voor de sociale dienst vermeld in PV van: 03/02/2015 (stuk 8), en niet sprak over giften. Dus nu komt verweerster op deze beslissing terug en verdraaid de woorden in de PV.

Eiser wijst ook nog naar twee volgende punten in dit proces-verbaal:

- Voorzitter: Leefloon wetgeving is heel duidelijk. Ook bij zelfstandige moet degelijk financieel onderzoek gevoerd worden. Zijn er spaargelden? "Nu niet meer. De banklening moest nog betaald worden, altijd gedaan van het spaargeld."

Eiser wijst erop, door bovenstaande vraag en antwoord, dat verweerster een degelijk financieel onderzoek op 03/02/2015 heeft uitgevoerd. Dat verweerster door het leefloon destijds goed te keuren, akkoord ging met de financiële ondersteuning, in vorm van leningen, en het uitwees dat het wettelijk toeliet dat eiser hierbij een leefloon verkreeg, zij nu op deze beslissing en hun eigen onderzoek terug komt.

Eiser wijst ook naar onderstaand punt in dit proces-verbaal, dat zegt waar het resterende geld naartoe ging, en dat het comité van menig was eiser een hele som moest betalen aan opslagplaats en huur.

- Stef Laurent: Opslag + huur camping is een hele som. Misschien beter iets huren? "Het lukt niet om iets te huren voor alleenstaande. De burgemeester wou ook niet helpen. Uiteindelijk een vakantie(woning) gekocht in ████████, maar de notaris houdt

de akte en geld achter. Client zou er mogen wonen, maar geen domicilie zetten (gedoogbeleid tot 2039).”

Gelet op de eigen interpretatie van de agent die de PV opstelde, eiser heeft enkel de woorden gedoogbeleid tot 2039 gebruikt, deze ambtenaar voegde zelf de woorden toe: “maar geen domicilie zetten”. De vestiging uitbreiding erfdienstbaarheid, rep. (stuk 12) bewijst dat er voldoende domicilies zijn ( ).

Ook verwijst eiser dat de berekening van het Vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2), verweerster tegenstrijdige verklaringen aangeeft, geen rekening houdend met de aankoop van de woning ( ).

4. Aangezien eiser er op wijst dat verweerster niet aantoont dat het om giften gaat.

Eiser wijst aan dat er wel degelijk giften op zijn bankrekening zijn gestort door verweerster ten bedrage van: 6 X 50€, door corona maatregelen van de overheid.

IX. ONGEGROND EN NIETIG

Eiser wijst erop dat zijn rechten geschonden zijn door verweerster, waardoor het schrijven van 08/01/2021 (stuk 3) ongegrond en nietig kan verklaard worden.

Art. 3. Van de algemene wetgevingen en reglementen OCMWs, 7°: De gebeurlijke veranderingen in de situatie van de betrokkene die een weerslag hebben op zijn hoedanigheid van rechthebbende of op het toegekende bedrag en die aan het centrum moeten worden gemeld overeenkomstig artikel 22, § 1, tweede lid, van de wet.

Artikel 20 van het Koninklijk Besluit van 26 mei 2002. Afkomstig van: POD Maatschappelijke integratie: De procedurele waarborgen bestemd voor de OCMW-cliënten: 7) Tijdens het sociaal onderzoek moet het OCMW de betrokkene laten weten dat hij het recht heeft om gehoord te worden voordat een beslissing wordt genomen over de toekenning, de weigering of de herziening van een leefloon, van een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie of van een maatschappelijke integratie via tewerkstelling. Dit recht om gehoord te worden geldt eveneens wanneer het OCMW een beslissing neemt over het opleggen van een sanctie tegenover de betrokkene of de terugvordering bij de betrokkene die het leefloon heeft ontvangen. Het OCMW zal eveneens het feit moeten vermelden dat de betrokkene de mogelijkheid heeft om zich te laten bijstaan of vertegenwoordiger tijdens het verhoor door een persoon van zijn keuze.

Eiser wijst het gerecht erop dat hij zowel bij de raad van 07/01/2021 als bij de raad van 18/02/2021, “niet” uitgenodigd werd om zich te verdedigen, noch te voren te kennen heeft gekregen dat er een herziening ging gebeuren. Eiser verwijst daarvoor naar de mail op datum van 26 januari 2021 (stuk 5) van verweerster waar zij de nieuwe datum stelt bij de raad van het OCMW, maar met voorbedachte rade de uitnodiging achterwege laat.

Aangezien eiser dit voorval bekijkt als informatie op sluwe wijze achterwege gehouden. Gelet de maatschappelijk werkster tijdens de persoonlijke consultatie, die de raad van Bijzonder Comité vooraf ging, aan eiser de vraag stelde of er nog geen verdere leningen afbetaald werden, waarop eiser antwoordde: “Hoe kan ik onder een bestaansminimum enige verdere afbetalingen doen.”

X. HERZIENING RECHTSZAAK 08 JUNI 2017

Eiser vraagt aan het gerecht beleeft, om het vonnis van 08 juni 2017 (stuk 2) te herzien, aangezien hij het gerecht voldoende aantoon, dat er recht is op een volwaardig leefloon. Dit met redenen dat verweerster met de beslissing van 07/01/2021 (stuk 3) eigenhandig dit vonnis van 08 juni 2017 herziet. Gelet op bankafschriften stuk 14, welke aanwijzen er geen gelden waren.

Tevens vraagt eiser aan het gerecht beleeft de gemaakte schulden door verweerster vanaf 18 april 2016 te laten vergoeden + intrest, dit met reden dat verweerster door het vonnis van 08 juni 2017 eiser onterecht heeft veroordeeld onder het bestaansminimum.

XI DAAROM, VRAAGT DE EISER,

- De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- De terugvordering van verweerster ongegrond en nietig te verklaren;
- Tekort betaling volgens attest OCMW (stuk 28) en bankafschrift (stuk 29) + intrest;
- Herziening van het vonnis van 8 juni 2017 (stuk 2);
- Vergoeding + intrest door de gemaakte schulden/leningen voortvloeiende uit het ontoereikend bestaansminimum opgelegd door verweerster per vonnis 8 juni 2017;
- Het toekennen van de geweigerde installatiepremie + intrest;
- Toepassing artikel 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 voor de valse verklaringen;
- Kosten van het recht door verweerster.

XII INVENTARIS VAN DE AANGEWENDE STUKKEN :

- **Stuk 1:** Vonnis 09 maart 2017;
- **Stuk 2:** Vonnis 08 juni 2017;
- **Stuk 3:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 07 januari 2021;
- **Stuk 4:** Antwoord van eiser op beslissing van verweerster verzonden per mail op: 23 januari 2021;
- **Stuk 5:** Antwoord van verweerster per e-mail naar eiser, op datum van 26/01/2021;
- **Stuk 6:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 03 januari 2012;
- **Stuk 7:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 april 2016;
- **Stuk 8:** Proces-verbaal van de zitting D.D. 03/02/2015 van het Bijzonder Comité voor de sociale Dienst;
- **Stuk 9:** Bankafschrift afbetaling lening 29/11/2011;
- **Stuk 10:** Bankafschrift afbetaling lening 12/07/2017;
- **Stuk 11:** Document opgesteld OCMW terugvordering van een niet terug vorderbaar leefloon;
- **Stuk 12:** Vestiging uitbreiding erfdienstbaarheid rep 78780;
- **Stuk 13:** Koopacte ██████████
- **Stuk 14:** Bankuittreksels van 27/04/2017 – 23/06/2017;
- **Stuk 15:** Bankafschrift storting leefloon 04/02/2021;
- **Stuk 15 A:** Bankafschrift storting leefloon 31/12/2020;
- **Stuk 16:** Bankafschriften aankoop ██████████,

- **Stuk 17:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 19 december 2019;
- **Stuk 18:** Overeenkomst bij toekenning steuntarief;
- **Stuk 19:** Factuur nr. 020-50057749 hoorapparaat 06/09/2012;
- **Stuk 20:** Offerte hoorapparaat 14 oktober 2019;
- **Stuk 21:** Contract met betrekking tot een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie;
- **Stuk 22:** Aanvraag van eiser per mail op 18 januari 2021, Artikel 60;
- **Stuk 23:** Antwoord verweester 9 februari 2021;
- **Stuk 24:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 19 maart 2018;
- **Stuk 25:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 19 januari 2015;
- **Stuk 26:** Melding-fiche lokale politie Mol;
- **Stuk 27:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 05 mei 2015;
- **Stuk 28:** Attest van leefloon van verweester van 28/03/2019;
- **Stuk 29:** Bankafschrift storting leefloon 15/04/2015;
- **Stuk 30:** Beslissing genomen in de vergadering van Bijzonder Comité Sociale Dienst op 18 februari 2021;
- **Stuk 31:** Aanmaning van verweester op 22/02/2021;
- **Stuk 32:** Aanmaning van verweester op 15/09/2016.

Mol, 5 maart 2021

met eerbied,

F V

[Redacted signature area]